

nærmest er rift om at få en lejlighed, hvor der bor nogle tjetjenske familier i opgangen, fordi det kunne være sådan en form for livsforsikring mod, at hele opgangen bliver sprængt i luften.

Nu er der jo ikke så forfærdelig mange tjetjenere i Moskva, ligesom der ikke er så forfærdelig mange russere i Tjetjenien. Der er faktisk ingen, for de blev etnisk udrenset totalt konsekvent i 1999. Det var det, der var optakten til den første tjetjenske krig.

Vi har set de tjetjenske terrorister udsende videoer, hvor de viste, hvordan de skar halsen over på gidsler og huggede fingre af dem, hvordan de puttede børn ned i huller, hvor de stod og skreg. På den anden siden har vi set et Rusland, der handler så ufatteligt brutalt, og brutaliteten bliver jo ikke formindsket af, at den russiske administration er så korrupt, som den er.

Hvorfor forbigår venstrefløjen sådan stort set de modbydelige terrorhandlinger, som tjetjenerne udøver? Jeg kan forsikre venstrefløjen om, at de tjetjenske terrorister forbigår ikke den sympati, de får bl.a. her i det danske Folketing. De spiller jo på den medlidenhed, som i meget høj grad er fremkaldt af deres egen terror.

Jeg synes, at et naturligt spørgsmål, som jeg tit har stillet mig selv, er: Hvorfor lader Rusland simpelt hen ikke Tjetjenien gå? Hvorfor ikke koble dem fra? Der er jo det at sige til det, at mellem de to tjetjenske krige, altså mellem 1996 og 1999, var Tjetjenien faktisk noget nær selvstændigt, men det gik ikke på grund af en indædt islamisk fundamentalisme, og fordi risikoen ligger i, at der er olieledninger i området, som er et oplagt sabotagemål.

Jeg vil sige, at det værste, der overhovedet kan ske – og jeg synes perspektiverne er utrolig dystre – er, at det går på samme måde som i Afghanistan, at det hele ender med stridende klaner, og at det betyder, at så overtager Osama bin Laden simpelt hen magten.

Kl. 15.30

Det her er en ordførertale uden nogen konklusion. Jeg er ikke i stand til at udpege engle eller djævl. Jeg er ikke engang i stand til at give udenrigsministeren en enkelt staldfidus med hensyn til, hvordan han lige med et snuoptag løser det der problem.

Jeg ser ikke nogen løsning – ingen anden end den, som Venstres ordfører nævnte: at tage det op igen og igen og igen over for Rusland. Men man skal sandelig ikke glemme at gøre tjetjenerne opmærksom på, at de ikke skal regne med at

vinde medlidenhed ved deres afskyelige terrorhandlinger.

Lad mig så sige til sidst, at når der i det vedtagelsesforslag, som vi er med i, står, at Folketinget samtidig opfordrer den tjetjenske side til klart at tage afstand fra terrorisme i alle dens former, så udlægger vi det i hvert fald sådan, at det er de tjetjenske politiske ledere, der skal holde fast på ansvaret.

For sagen er jo den, at en stor del af den tjetjenske side har sympati for terroren. Ligesom det russiske bagland, det folkelige bagland, desværre har sympati for russernes ufattelige brutalitet, sådan har de fleste tjetjenere desværre sympati for den tjetjenske terror.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg skal ikke gå ind i alt det, som hr. Jesper Langballe i øvrigt vrøvlede om, undskyld, sagde, men spørge til, om hr. Jesper Langballe er enig i, at Maskhadov, Sakajev, de folk, der hører til den side af det, klart har taget afstand fra terroren. Og hvem er det så? Er det Kadyrov, der skal gøre det? Eller hvem er det, man mener der skal gøre det klart? Kan vi ikke få at vide, hvem hr. Jesper Langballe tænker på, når han siger, at det skal være de politiske ledere? For jeg går ud fra, at han tager folk på ordet, når de har sagt det og gentaget det og gentaget det. Eller har han speciel adgang til andre informationer om Maskhadovs holdninger?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Fru Margrete Auken skal nu ikke gå ud fra, at jeg altid tager hvem som helst på ordet.

Men jeg hørte godt, at hr. Søren Søndergaard lagde meget vægt på de der forsikringer, som lyder meget flotte.

Jeg har ikke noget specielt at have det i, jeg har ingen alternative informationer, men jeg bliver nødt til at sige, at det er noget, man har oplevet før, bl.a. i Palæstina, at ansvarlige politiske ledere tager den stærkeste afstand fra en terror, som de selv er dybt involveret i.

Med fare for at nedkalde alle mulige politisk korrekte forhandelser over mit hoved må jeg også sige, at det faktisk er en fremgangsmåde, som stemmer fuldstændig overens med Koranen, og som er en normal islamisk politisk fremgangsmåde. Det gør ikke noget, at man stikker en løgn, hvis det tjener den hellige sag.